31995L0070

30.12.1995. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 332/33

PADOMES DIREKTĪVA 95/70/EK

(1995. gada 22. decembris),

ar ko ievieš Kopienas obligātos pasākumus noteiktu gliemeņu slimību kontrolei

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

tā kā mīkstmieši ir uzskaitīti Līguma II pielikumā; tā kā mīkstmiešu tirdzniecība ir nozīmīgs ieņēmumu avots akvakultūras nozarei;

tā kā mīkstmiešu slimības, kas minētas II sarakstā A pielikumā Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīvā 91/67/EEK, kura attiecas uz dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgū ([3]), ļoti nopietni ietekmē mīkstmiešu nozari; tā kā citām slimībām ir līdzīga ietekme trešās valstīs; tā kā būtu jāizveido šādu slimību saraksts un Komisija būtu jāpilnvaro minēto sarakstu atjaunināt, ievērojot norises veterinārajā jomā;

tā kā šo slimību uzliesmojums var ātri pieņemt epizootiskus apmērus, izraisot mirstību un tāda mēroga traucējumus, kas var ievērojami samazināt mīkstmiešu nozares rentabilitāti;

tā kā tāpēc Kopienas līmenī jānosaka pasākumi, kas jāveic slimības uzliesmojuma gadījumā, lai nodrošinātu mīkstmiešu nozares racionālu attīstību un sekmētu dzīvnieku veselības aizsardzību Kopienā;

tā kā dalībvalstīm būtu jāziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par visiem novērotas gliemeņu virsnormas mirstības gadījumiem;

tā kā šādos gadījumos jāveic pasākumi, kuru mērķis ir novērst slimības izplatīšanos, jo īpaši pārvietojot dzīvas gliemenes no attiecīgajām saimniecībām vai zonām;

tā kā ir svarīgi veikt pilnīgu epidemioloģisko izmeklēšanu, lai noteiktu slimības izcelsmi un novērstu tālāku izplatīšanos;

tā kā, lai nodrošinātu efektīvu kontroles sistēmu, slimību diagnostika jāsaskaņo un jāveic atbildīgu laboratoriju uzraudzībā, to koordināciju nodrošinot etalonlaboratorijai, ko izraugās Kopiena;

tā kā, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, būtu jāievieš vienota Kopienas pārbaudes kārtība;

tā kā kopēji slimību kontroles pasākumi ir obligātais pamats, kas vajadzīgs, lai uzturētu vienādu dzīvnieku veselības standartu;

tā kā būtu jāuztic Komisijai paredzēt vajadzīgos ieviešanas pasākumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo direktīvu nosaka obligātos Kopienas pasākumus, kas vajadzīgi, lai kontrolētu šajā direktīvā minētās gliemeņu slimības.

2. pants

1. Šajā direktīvā pēc vajadzības piemēro definīcijas, kas noteiktas Direktīvas 91/67/EEK 2. pantā un Direktīvas 91/492/EEK ([4]) 2. pantā.

2. Turklāt "novērota virsnormas mirstība" ir pēkšņa mirstība, kas skar aptuveni 15 % krājumu un aptver īsu laiku starp divām pārbaudēm (apstiprināta 15 dienās). Uzskata, ka inkubatorā ir virsnormas mirstība, ja, vairākkārt izlaižot ikrus no dažādiem krājumiem, nevar iegūt kāpurus. Uzskata, ka audzētavā ir virsnormas mirstība, ja īsā laikā pēkšņa mirstība ir augsta vairākās caurulēs.

([1]) OV C 285, 13.10.1994., 9. lpp.
([2]) OV C 109, 1.5.1995., 2. lpp.
([3]) OV L 46, 19.2.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/22/EK (OV L 243, 11.10.1995., 1. lpp.).

([4]) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/492/EEK, kurā noteikti sanitārie nosacījumi dzīvu gliemeņu audzēšanai un laišanai tirgū (OV L 268, 24.9.1991., 1. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

3. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka visas saimniecības, kurās audzē gliemenes:

1) ir reģistrētas oficiālajā dienestā; šī reģistrācija pastāvīgi jāatjaunina;

2) uzskaita:

a) dzīvās gliemenes, ko ieved saimniecībā, ietverot visu informāciju, kura attiecas uz to piegādi, skaitu vai svaru, lielumu un izcelsmi;

b) gliemenes, ko izved no saimniecības atkārtotai iegremdēšanai, ieskaitot visu informāciju, kas attiecas uz to nosūtīšanu, skaitu vai svaru, lielumu un galamērķi;

c) novēroto virsnormas mirstību.

Šo uzskaiti, kas pēc pieprasījuma jebkurā laikā izpētes nolūkā ir pieejama oficiālajam dienestam rūpīgai pārbaudei, regulāri atjaunina un glabā četrus gadus.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gliemeņu audzēšanas saimniecībās, audzēšanas zonās un apsaimniekotajās dabīgajās gultnēs piemēro kontroles un paraugu ņemšanas programmu, lai novērotu, vai nav virsnormas mirstības, un sekotu veselības stāvoklim krājumos.

Turklāt oficiālais dienests iepriekšminēto programmu var piemērot arī attīrīšanas centriem un glabāšanas tvertnēm, no kurām ūdens ieplūst jūrā.

Ja, piemērojot šo programmu, novēro jebkādu virsnormas mirstību vai oficiālajam dienestam ir informācija, kas izraisa aizdomas par slimību klātbūtni, veic šādus pasākumus:

— sastāda to vietu sarakstu, kurās konstatētas slimības, kas minētas II sarakstā A pielikumā Direktīvai 91/67/EEK, ar noteikumu, ka uz šīm slimībām neattiecas kāda programma, kura apstiprināta saskaņā ar minēto direktīvu,

— sastāda to vietu sarakstu, kurās novērota virsnormas mirstība, ko izraisa slimības, kuras minētas D pielikumā vai par kurām oficiālajam dienestam ir informācija, kas izraisa aizdomas par slimību klātbūtni,

— pārrauga pirmajā un otrajā ievilkumā minēto slimību attīstību un ģeogrāfisko izplatību.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta ieviešanai un *inter alia* noteikumus, kas jāpiemēro, lai ieviestu 1. punktā minēto programmu, jo īpaši, attiecībā uz kontroles biežumu un grafiku, paraugu ņemšanas kārtību (statistiski reprezentatīvu apjomu) un diagnostikas metodēm, pieņem 10. pantā noteiktajā kārtībā.

5. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par aizdomām par kādas 4. pantā minētas slimības klātbūtni un par novērotu gliemeņu virsnormas mirstību saimniecībās, audzēšanas zonās vai apsaimniekotajās dabīgajās gultnēs, vai attīrīšanas centros, vai glabāšanas tvertnēs, no kurām ūdens ieplūst jūrā, mīkstmiešu audzētājs vai cita persona, kas novērojusi minēto, cik ātri iespējams, ziņo oficiālajam dienestam.

2. Gadījumā, kas minēts 1. punktā, oficiālais dienests dalībvalstīs nodrošina, ka:

a) ņem paraugus izmeklēšanai apstiprinātā laboratorijā;

b) kamēr nav saņemti a) apakšpunktā minētās izmeklēšanas rezultāti, atkārtotai iegremdēšanai vai izklāšanai citā saimniecībā vai ūdens vidē mīkstmiešus bez oficiālā dienesta atļaujas neizved no saimniecības, audzēšanas zonas vai apsaimniekotajām dabīgajām gultnēm, vai attīrīšanas centriem, vai glabāšanas tvertnēm, no kurām ūdens noplūst jūrā.

3. Ja 2. punkta a) apakšpunktā minētajā izmeklēšanā neizdodas pierādīt patogēna klātbūtni, tad 2. punkta b) apakšpunktā minētos ierobežojumus atceļ.

4. Ja 2. punktā minētajā izmeklēšanā konstatē tādu patogēnu, kas izraisa novēroto virsnormas mirstību un kas var būt šīs mirstības cēlonis, vai kādu 4. pantā minēto slimību patogēnu, tad oficiālajam dienestam jāizdara epizootiskā izmeklēšana, lai noteiktu inficēšanās ceļu un noskaidrotu, vai mīkstmieši pirms novērotās virsnormas mirstības ir izvesti no saimniecības, audzēšanas zonas vai apsaimniekotajām dabīgajām gultnēm atkārtotai iegremdēšanai vai izklāšanai citur.

Ja epizootiskajā izmeklēšanā konstatē, ka slimība vienā vai vairākās saimniecībās, audzēšanas zonās vai apsaimniekotajās dabīgajās gultnēs ir izplatījusies, *inter alia* pārvietojot mīkstmiešus, tad piemēro 2. punkta noteikumus.

Tomēr, atkāpjoties no Direktīvas 91/67/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta, oficiālais dienests teritorijā, kas ir tā kompetencē, var atļaut pārvietot dzīvas gliemenes uz citām saimniecībām, audzēšanas zonām vai apsaimniekotajām dabīgajām gultnēm, kas ir inficētas ar to pašu slimību.

Vajadzības gadījumā 10. pantā noteiktajā kārtībā var lemt par attiecīgiem turpmākiem pasākumiem.

5. Oficiālais dienests nodrošina, ka par visiem novērotiem virsnormas mirstības gadījumiem, kuri saistīti ar patogēnu, par visiem veiktajiem situācijas analīzes un kontroles pasākumiem un par mirstības cēloni tūlīt informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

6. pants

1. Paraugu ņemšanu un laboratorijas pārbaudi, lai noteiktu gliemeņu virsnormas mirstības cēloni, izdara ar metodēm, kas ieviestas saskaņā ar 10. pantā noteikto kārtību.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai katrā dalībvalstī būtu izraudzīta etalonlaboratorija ar aprīkojumu un ekspertiem, kas dod iespēju izdarīt 1. punktā minēto pārbaudi.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis, kurām nav minētajā jomā kompetentas valsts laboratorijas, var izmantot minētajā jomā kompetentas citas dalībvalsts laboratorijas pakalpojumus.

4. Saraksts, kurā uzskaitītas dalībvalstu etalonlaboratorijas gliemeņu slimībām, ietverts C pielikumā.

5. Dalībvalstu etalonlaboratorijas sadarbojas ar Kopienas etalonlaboratoriju, kas minēta 7. pantā.

7. pants

1. Kopienas etalonlaboratorija gliemeņu slimībām norādīta A pielikumā.

2. Neierobežojot 1990. gada 26. jūnija Lēmumu 90/424/EEK ([1]) par izdevumiem veterinārajā jomā un jo īpaši tā 28. pantu, 1. punktā minētās laboratorijas funkcijas un pienākumi noteikti B pielikumā.

8. pants

1. Ciktāl vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, Komisijas eksperti var izdarīt pārbaudes uz vietas. Tādā gadījumā tie izdara nediskriminējošas izlases veida pārbaudes, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde pārrauga atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Komisija informē dalībvalstis par šo pārbaužu rezultātiem.

2. Pārbaudes, kas minētas 1. punktā, izdara, sadarbojoties ar kompetento iestādi.

3. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas tiem vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem 10. pantā noteiktajā kārtībā.

9. pants

A pielikumu pēc vajadzības groza Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma.

B, C un D pielikumu pēc vajadzības var grozīt 10. pantā noteiktajā kārtībā.

10. pants

1. Ja jāievēro šajā pantā noteiktā kārtība, tad jautājumus izskatīšanai tūlīt nodod Pastāvīgajai veterinārijas komitejai (še turpmāk "komiteja"), kas izveidota ar Lēmumu 68/361/EEK ([2]), tās priekšsēdētājs pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts lūguma.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts attiecībā uz lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar komitejas atzinumu.

([1]) OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 94/370/EK (OV L 168, 2.7.1994., 31. lpp.).

([2]) OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

b) Ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar komitejas atzinumu vai atzinums nav sniegts, tad Komisija tūlīt iesniedz Padomei ierosinājumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja pēc triju mēnešu termiņa beigām no jautājuma nodošanas izskatīšanai Padomei tā nav pieņēmusi lēmumu, tad lēmumu par priekšlikumā ietvertajiem pasākumiem pieņem Komisija, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nepieņem lēmumu pret minētajiem pasākumiem.

11. pants

Vēlākais līdz 1999. gada 31. decembrim Komisija kopā ar priekšlikumiem par grozījumiem iesniedz Padomei ziņojumu, kas sastādīts, vajadzības gadījumā apspriežoties ar Zinātnisko veterināro komiteju, ņemot vērā pieredzi, kura gūta, piemērojot šo direktīvu, un tehnikas un zinātnes attīstību.

Padome par katru šādu priekšlikumu pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

12. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1997. gada 1. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Tomēr no 1. punktā noteiktās dienas dalībvalstis saskaņā ar līguma vispārīgajiem noteikumiem var uzturēt spēkā vai piemērot savai produkcijai stingrākus noteikumus nekā šajā direktīvā noteiktos. Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem pasākumiem.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Šī direktīva stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1995. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

L. ATIENZA SERNA

A PIELIKUMS

KOPIENAS ETALONLABORATORIJA GLIEMEŅU SLIMĪBĀM

IFREMER
Boîte Postale 133
17390 La Tremblade
Francija

B PIELIKUMS

KOPIENAS GLIEMEŅU SLIMĪBU ETALONLABORATORIJAS FUNKCIJAS UN PIENĀKUMI

Kopienas etalonlaboratorijas funkcijas un pienākumi ir šādi:

1) apspriežoties ar Komisiju, koordinēt gliemeņu slimību diagnostikas metožu lietošanu dalībvalstīs, jo īpaši:
   a) izveidojot un saglabājot attiecīgo patogēnu histoloģisko preparātu, celmu vai izolātu krājumu, kas ir pieejams apstiprinātām laboratorijām dalībvalstīs;
   b) organizējot periodiskas salīdzinošās pārbaudes vai diagnostiku Kopienas līmenī;
   c) krājot un salīdzinot datus un informāciju, kas attiecas uz diagnostikas metodēm, kuras lieto Kopienā, un pārbaužu rezultātiem;
   d) raksturojot patogēnu izolātus ar pašām jaunākajām un piemērotākajām metodēm, kas dod pilnīgāku izpratni par slimības epizootioloģiju;
   e) neatpaliekot no attiecīgo slimību kontroles, epizootoloģijas un profilakses attīstības visā pasaulē;
   f) saglabājot pieredzi attiecīgo slimību patogēnu jomā, lai varētu noteikt ātru diferenciāldiagnozi;
2) aktīvi palīdzēt slimību uzliesmojumu diagnostikā dalībvalstīs, pieņemot patogēnu izolātus diagnozes apstiprināšanai, raksturošanai un epizootiskai izpētei;
3) veicināt laboratorijas diagnostikas ekspertu apmācību un papildu izglītību, ievērojot diagnostikas metožu saskaņošanu visā Kopienā;
4) eksotisko slimību diagnostikas metožu jomā sadarboties ar kompetentajām laboratorijām trešās valstīs, kur attiecīgās slimības ir izplatītas.

C PIELIKUMS

DALĪBVALSTU GLIEMEŅU SLIMĪBU ETALONLABORATORIJAS

Vācijā:	*Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere* *Anstaltsteil Insel Riems* *D-0-2201 Insel Riems* Vācija
Spānijā:	*Instituto de investigactiones marinas del C.S.I.C.* *C/Eduardo Cabello, No 6* *36208 Vigo (Pontevedra)* Spānija
Francijā:	*IFREMER* *Boîte postale 133* *17390 La Tremblade* Francija
Grieķijā:	Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Θεσσαλονίκης Ινστιτούτο Λοιμωδών χαι Περαστιχών Νοσημάτων Τμήμα Παθολογίας Υδροβίων Οργανισμών 26ης Οχτωβρίου 80 54627 Οεσσλονίχη Grieķija
Īrijā:	*Fisheries Research Centre* *Abbotstown* *Casdeknock* *Dublin 15* Īrija
Itālijā:	*Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie* *Sezione diagnostica di Basaldella di Campofornido* *Laboratorio di Ittiopatologia* *Via della Roggia, 92* *33030 Basaldella di Campoformido (UD)* Itālija
Nīderlandē:	*Rijksinstituut voor visserijonderzoek (RIVO-DLO)* *Haringkade 1* *Postbus 68* *1970 AB IJmuiden* Nīderlande
Apvienotajā Karalistē:	*Fish Diseases Laboratory* *The Nothe* *Weymouth* *Dorset DT4 8UB* Apvienotā Karaliste *The Marine Laboratory* *PO box 101* *Victoria Road* *Aberdeen AB9 8DB* Apvienotā Karaliste

D PIELIKUMS

Slimības	**Patogēni**	**Uzņēmīgās sugas**
Haplosporidiosis	*Haplosporidium nelsoni*	*Crassostrea virginica*
	Haplosporidium costale	*Crassostrea virginica*
Perkinosis	*Perkinsus marinus*	*Crassostrea virginica*
	Perkinsus olseni	*Haliotis rubra*
		H. Laevigata
Mikrokytosis	*Mikrokytos mackini*	*Crassostrea gigas*
		O. edulis
		O. puelchana
		O. denselomellosa
		Tiostrea chilensis
	Mikrokytos roughleyi	*Saccostrea commercialis*
Iridovirosis	*Oyster velar virus*	*Crassostrea gigas*
Marteiliosis	*Marteilia sidneyi*	*Saccostrea commercialis*